

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۷ می ۲۰۲۲

تجمع کشور های همسایه منهای پاکستان!؟

پنجشنبه- ۰۵ جوزای ۱۴۰۱ - کابل: هرگاه به خبر های امروز گوش فراداده باشید حتماً متوجه شده اید که از امروز پنجشنبه پنجم جوزا در شهر دوشنبه پایتخت تاجیکستان متشکل از هشت کشور به شمول روسیه، چین، هند و ایران با کشور میزبان و سه کشور دیگر آسیای میانه در سطح مشاوران امنیت ملی آن کشور ها برای دو روز کنفرانسی برگزار می گردد که عمده ترین موضوع مورد بحث تجمع را بررسی اوضاع امنیتی و سیاسی افغانستان و نگرانی های کشور های شرکت کننده در کنفرانس می سازد. در یادداشت امروز مکت کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- نخستین نکته ای که در باره این کنفرانس امنیتی می توان مطرح نمود، عدم شرکت دولت پاکستان در جمع دیگران است. از آن جایی که از یک جانب کشور پاکستان بیشترین و طولانی ترین مرز با افغانستان را دارد و از جانب دیگر دولت ساقط شده پاکستان در روی کار آوردن حاکمیت نظام ملاسالار نقش تعیین کننده ای داشت، عدم شرکت نماینده پاکستان در چنین کنفرانسی با در نظر داشت آن که عضوی از مثلث- روسیه، چین- امریکا- انکشاف یافته بود، می رساند که نه تنها راه دولت فعلی پاکستان با روسیه و چین از یک دیگر جدا شده، بلکه کلاً از مثلث و مربع و مخمس هم دیگر اثری باقی نمانده است.

یعنی امریکا و پاکستان بیش از این، در صدد هماهنگ ساختن سیاست هایشان در قبال طالب و حاکمیت نظام ملاسالار، با چین، روسیه و ایران نیستند و از این به بعد مستقلانه در همان مسیری که خود می خواهند تصمیم خواهند گرفت.

۲- تدویر یک کنفرانس در چنان سطحی آنها در غیاب حاکمیت نظام ملاسالار، هر چند ظاهراً از جانب طالب و نظام ملاسالار با خوشروئی استقبال گردید، مگر در واقعیت امر دال بر آن است که اعضای شرکت کننده در کنفرانس، نظام ملاسالار را در آن سطح و صلاحیتی نمی بینند که بخواهند با آنها جلسات مشترکی جهت بررسی اوضاع امنیتی افغانستان دایر نمایند.

۳- با در نظر داشت این که نا آرامی ها و درگیری های نظامی امنیتی در افغانستان عمدتاً در دو بعد تمرکز یافته اند، یعنی از یک جانب بمبگذاری ها در شهر کابل و بقیه شهر ها از مردم ما قربانی می گیرند و از جانب دیگر بنا بر ادعاهای چندی گویا چندین گروه مسلح در ولایات کابل، پنجشیر، کاپیسا، تخار، بغلان و بادغیس فعالیت های نظامی به شکل جنگ های چریکی را آغاز نموده اند، می بایست در کنفرانس کنونی در دوشنبه، اوضاع امنیتی افغانستان از هر دو جهت قابل تأمل و نگرانی اعلام می شد، این که در کنفرانس بدون توجه و یا یادآوری از فعالیت جنگی در چندین

ولایت، صرف تشویش و نگرانی از فعالیت های داعش اعلام می گردد، به خودی خود می رساند که از یک جانب فعالیت جهادی ها از دید اعضای شرکت کننده در کنفرانس تهدید نیست و از جانب دیگر، آنها متوجه شده اند که امریکا و پاکستان می خواهند با کارت داعش، نظام ملاسالار را وادار به تمکین در مقابل خود نمایند.

۴- این وضعیت نشان می دهد که عرصه مانور برای طالب و نظام ملاسالار آهسته آهسته محدود شده می رود. یعنی در حالی که آنها تا اکنون تلاش می ورزیدند بر روی دو زین سواری نمایند حال که مسیر اسبها از هم جدا می شود ناگزیر اند خود را بر روی یک زین استوار نمایند، در غیر آن از وسط دو چیر خواهند شد. این همان چیز است که به مثابه احتمال انشعاب و حتا کودتاهای جناحی بین "درانی" ها و "گلجائی" ها، از آغاز وجود داشته و در این اواخر تشدید یافته است.

۵- تنگ شدن عرصه مانور، طالب و نظام ملاسالار را وادار می سازد تا دست به انتخاب تاریخی اش زده، حاکمیتش را یا با جذب جهادی ها و یا هم با جذب جوایس تکنوکرات گسترش دهد. مسلم است که انتخاب هریک از اینها، باعث می گردد تا طرف مقابل با تکیه به کمک بادران شان، اوضاع کشور را با وخامت بیشتر مواجه بسازند. یعنی یا در ولایاتی که نام بردیم بر جنگها و فعالیت های نظامی افزوده شده، توحش بیشتر طالب را علیه خلهای بیگناه کشور ما باعث خواهد شد و یا این که در شهر کابل و چند شهر دیگر انتحار و انفجار باز هم روزمره شده قربانیان بی گناهی را از توده های بیگناه و بی خبر ما خواهد گرفت. هموطنان گرامی!

هر قدر خوشبین هم باشیم نمی توانیم این حقیقت را کتمان نمائیم که کشور ما افغانستان در موجودیت طالب و نظام ملاسالار چهاراسبه به سمت جنگهای خونین دیگری روان است. هرگاه می خواهیم جلو این جنگها را بگیریم باید به اصل "با جنگ انقلابی می توان جلو جنگهای غیر عادلانه و ضد انقلابی را گرفت" مراجعه نموده، برای ختم جنگ، کمرمان را برای تدارک، آغاز و به پیروزی رسانیدن جنگ انقلابی محکم ببندیم در غیر آن دامنه این کشتار ادامه خواهد یافت.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!